

at snakke derom, jeg tror ikke, at man behøver blot en Skriver mere paa hver Amtstue for den Ulejlighed der vil blive gjort Amtstuerne ved denne Lov, og skulde det blive nødvendigt, kunde vi vel ogsaa bære den Udgift. Nej, det var Fordelingen, som den ærede Minister var misfornøjet med. Men det er just for Fordelingens Skyld, at man henede med Rette holder paa, at Fordelingen skal ske paa den Maade, at en Del af de direkte Skatter vender tilbage til Kommunerne, i Byerne komme Formue og Lejlighed, og paa Landet væsentlig Hartkornet til gode. Det er just det, vi ville, og jeg seer ikke, at det er muligt for os at komme bort derfra.

Men jeg vil tillade mig at se et Øjeblik paa Overførelsesloven. Den ærede Minister kunde ikke forstaa det fornuftmæssige i, at man just havde valgt $\frac{7}{8}$ af Bygningsafgiften, hele Land- og Ligningskatten og $\frac{2}{3}$ af Gammelskatten. Imidlertid tror jeg, at det fornuftmæssige i denne Fordeling ret vel kan forsvares. Naar vi undersøge, hvorledes Fordelingen vil virke, saa ville vi se, at betragtet fra Folketallets Stade, saa vil Kjøbenhavn faa, hvad der tilkommer den, Købstæderne noget mindre, Landet noget mere, dog ikke overdrevent meget. Men det er jo kun den ene Side at se det fra, man maa jo ligeledes se Sagen fra en anden Side, nemlig Forholdet mellem Skat paa Landbruget og Skat paa alt andet Erhverv. Denne Skat er nu lagt saaledes, at man ved denne Overførelse eller Tilbageførelse giver Byerhvervene — naturligvis det, jeg med et kort Udtryk kalder saaledes, ligegyldigt om disse Erhverv drives i Kjøbenhavn, i Byerne eller paa Landet — de $\frac{7}{8}$ tilbage af den Skat, der hviler paa dem, medens man af den Skat, der hviler paa Landbruget, kun giver de $\frac{3}{4}$ tilbage til Kommunerne. Der kunde man altsaa sige, at Landbruget fik mindre. Vi have derfor valgt det, vi have valgt, fordi vi tro, at det gaar den rette Middelvej, saaledes, at der ingen Uret sker til nogen af Siderne. Der har i Kommissionen, som det jo ogsaa kan ses i Betænkningen, været Medlemmer, der have ment, at man burde overføre hele Bygningsafgiften til Byerne for derved at komme i bedre Forhold til Folketallet. Men der har paa den anden Side ogsaa været Medlemmer i Kommissionen, der have ment, at man gik Landbruget for nær, og at man burde indskrænke den Del af Bygningsafgiften, som overdroges til Kommunerne, til $\frac{3}{4}$. Som sagt, Kommissionen har ment at træffe

det mest retfærdige ved det Forslag, den har stillet.

Naar man dernæst vil spørge: Hvorfor har da Kommissionen forøget den Overførsel, som har været foreslaaet af Regeringen i Løbet af flere Aar, med $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten og $\frac{1}{6}$ af Bygningsafgiften? Da skal jeg forklare, hvorfor dette er gjort — saavidt jeg opfatter det — det er gjort, fordi vi paa den ene Side ikke vilde gaa med til at yde Hartkornsbesidderne et mindre direkte Tilskud end det, der var foreslaaet givet dem i de Reedt-Thottske Love, men at vi paa den anden Side kunne se, at der kunde være Grund til særlig at komme stærkt bebyrdede Kommuner til Hjælp. Dette opnaas ved det Forslag, som Kommissionen har stillet om, at den ene $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten, som vi jo foreslaa given tilbage til Kommunerne, ikke som den anden $\frac{1}{3}$ eller som Land- og Ligningsskatten, direkte skal komme Hartkornet til gode, men af Amtsraadene skal fordeles mellem de mest bebyrdede Kommuner efter et vist Forhold, som vi have foreslaaet, og med Hensyn til hvilken Fordeling der naturligvis altid kan diskuteres om, hvorvidt det er den bedst mulige. Men Meningens dermed er tydelig nok: Vi have altsaa søgt paa den ene Side ikke at stille de direkte Tilskud til Hartkornet lavere, end der hidtil har været foreslaaet, og paa den anden Side at gøre det muligt at komme særlig stærkt bebyrdede Kommuner til Hjælp.

Nu er det imidlertid kun den ene Side af Sagen, som her er fremhævet, nemlig hvorledes Overførelsen vil virke. Men man maa selvfølgelig ogsaa se, hvorledes Indkomst- og Formueskatten vil virke, og hvorledes altsaa den vil blive baaren af de forskellige Dele af Landet. Indkomst- og Formueskatten er beregnet til at ville udgøre et Beløb af 8,280,000 Kr., hertil maa lægges, naar man vil udfinde det fulde Beløb af de fremtidige direkte Skatter til Staten, den tilbageblivende $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten og den tilbageblivende $\frac{1}{6}$ af Bygningsafgiften. Det udgør 10,400,000 Kr., som bliver den direkte Skat til Staten. Efter de Beregninger, som der ligger for, vil Landet af disse 10,400,000 Kr. komme til at bære 46,65 pCt., Kjøbenhavn 29,05 pCt. og Købstæderne 24,3 pCt. Er dette ubilligt, eller er det retfærdigt? Det er Spørgsmaalet. Jeg ser ikke rettere, end at for at udfinde, om det er retfærdigt eller ej, er det den naturligste Vej at gaa at se, hvor Formuen findes. Nationalfor-